

MANNSKAPETS SANG – DEL TO – ODYSEEN – EVERYTHINGS A REMIX

Ageus fra Paros

Og Ambros

fra skoglandene nord for Thessaloniki

Og Ales

Og Fabio med den store nesa - og Fahim

Og perseren Rahab

som alltid spiste sammen

og spilte terningsspill sammen

og kranglet om de samme jentene

Og Saburo

som betyr det tredje barnet

Og onkelen hans Ratan

Som også er fra Itacha

og som en gang

lærte Odyssev

hvordan man flår en hare

med bare en hånd

Og skipet er det samme

Og havet er det samme

Og dypet er like mørkt under dem

Og seilet skal heises

Og om natten skal man drømme

at man våkner på en strand
med et spyd i panna
med en dolk i øyet

Stå på dekk

Da

Gå i land på en øy bebodd av Kykloper

Seile utenom

malstrømmene

tenke at i dager er det bare blått

at seilet er det eneste hvite man får se på uker

Tenke

på bryst

på kvinnelår

på alt annet enn døde kamerater

Men når mørket kommer

under skipslanterna

tungt og seigt som blekk

Og man tar seg i å lytter etter Sirenene

etter monstre i dypet

En armring skinner i mørke

og skyggene farer

i et harde sveip over dekk

da er det de stiger de opp

de døde brødrene

salte

hvite

glatte kropper

med flak av tang i håret:

Ageus fra Paros

Ambros fra skogene nord for Thessaloniki

Og Ales

og perseren Rahab

og Fabio

og Saburo

det tredje barnet

en dolk sitter fortsatt dypt begravet i det ene kinnet hans

han kan ikke lenger fortelle

om reiser han har gjort

om den gangen faren hans løftet et hjortehjerte

opp i hendene hans

varmt og mørkt og stort

Skipet seiler gjennom streter og sund

Sola steiker

Vind noen ganger

og vin noen ganger

alt bare

og arbeid

Nettene kommer

vindstille

mettede

måneløse netter

**De døde
og de levende**

langsomt driver de innover i verden

hjemover

hjemmefra

ingensteds

dit verden langsomt tipper

som på en flat tallerken

av blekk

av bek

av absolutt mørke